

МОДЕЛЪТ НА КОЛЕКТИВНИЯ ЗАПАД – КРИПТОУПРАВЛЕНИЕ НА ЧЕРНАТА АРИСТОКРАЦИЯ

Дончо Иванов

Университет по библиотекознание и информационни технологии

Резюме: Моделът на управление на света от колективния Запад е криптоуправление. Андрей Фурсов твърди, че в основата на англосаксонския модел на новоевропейския Запад са венецианските търговци от XIII век. Така наречената черна аристокрация на Лондон, Венеция и Генуа има способността да създава глобални социални и политически катаклизми, управляеми икономически рецесии и депресии, които ползва като подготвителен инструмент за предстоящи по-сериозни събития и метод за завладяване на цели маси от хора по света.

Ключови думи: англосаксонски модел, лондонско Сити, венецианска партия, криптокрация, черна аристокрация.

Въведение

Венецианската черна аристокрация – *nobiltà nera* или *aristocrazia nera* – включва представители на старите константинополски фамилии, населили Венеция през V век и получили титлите си не от кралете, а заради своите нескончаеми богатства и привилегии, с които управляват човешката история. Моделът, с който колективният Запад днес ръководи света, е продължение на тяхната криптокрация, твърди руският изследовател Андрей Фурсов, доказвайки, че в основата на англосаксонския модел на новоевропейския Запад са венецианските търговци от XIII век. Черната аристокрация на Лондон, Венеция и Генуа има способността да създава глобални социални и политически катаклизми, управляеми икономически рецесии и депресии, които ползва като инструмент за геополитически преломи и метод за завладяване на маси от хора по света. Либералният колониализъм на морските народи е в основата на съвременния еврейско-протестантски модел на черната аристокрация за световно развитие, формулиран още през XVII век от идеолозите на Британската империя [1]¹.

Методология на изследването

Като основни методи на работа са използвани контент анализ, сравнителен анализ и сравнително-исторически метод на реконструкция.

През 1492 г. Фердинанд II от Арагон и Изабела I от Кастилия изгонват последния мавритански владетел от Иберийския полуостров

и провъзгласяват лозунга „Една страна – една религия!“⁴, обединявайки Испания под своето управление на основата на католицизма. Арабският халифат престава да съществува в Европа, но се появява еврейско-протестантският съюз между сафардите, които бягат от Испания, и венецианските търговци, напускащи Средиземноморието. Той успешно окупира идеологическата и финансовата власт в Англия и в Холандия и стартира атлантизма [2]².

Протестанството възниква като движение, противопоставящо се на Католическата църква по време на Реформацията – знаме на буржоазните революции в Холандия и Англия, финансирани от венецианската черна аристокрация. Този идеологически проект идва на власт в Англия с помощта на съпругата на краля – Ан Болейн, внучка на лидера на британската венецианска партия Томас Хауърд, херцога на Норфолк, представител на влиятелното благородно семейство Хауърд, наред с други известни английски семейства – Ръсел, Хърбърт, Кавендиш. Ан Болейн е майка на английската кралица Елизабет I (1558 – 1603), която още през 1558 г. възстановява протестанството в Англия. Ключова роля за победата на протестантите в Англия изиграват колосалните финансови ресурси на черната аристокрация за глобална търговия с роби и опиум. Създадено е британско разузнаване, базирано на венецианското, което оперира с финансови ресурси, получени от разграбването на Константинопол през 1204 г. и от финансирането на войните в Европа. Срещу християнството са проведени брутални идеологически операции, начело с венецианеца Паоло Сарпи, и под прикритието на масонството те стават интелектуална основа на идеологията на либералния колониализъм. Бидейки на остров, без да се страхува от сухопътна инвазия, Великобритания има голям флот и огромни пари. По венециански модел се бие чрез чужди армии, на европейските монарси. Настройва континенталните европейци един срещу друг, създава и подкрепя враждебни един към друг лагери. По този начин британците организират и външната политика на колонията си Съединени американски щати. Те не пестят пари за Османската империя, помагайки ѝ да се бори с Русия, разпалват Седемгодишната война от 1756 – 1763 г. с Франция. С Наполеон, за доброто на Англия, се сражават и австрийците, и руснаците. Щом руският император Павел I разбира, че вади кестените от огъня за британците, той постигна споразумение с Наполеон, но в отговор Англия финансира конспирация в Санкт Петербург, начело с британския посланик, и Павел I е удушен [3]³.

Венецианската криптокрация чрез Хенри VIII (1509 – 1547), освен че ръководи Реформацията за отделяне от Католическата църква, започва предкапиталистическото развитие на Англия. Прогонва

свободни селяни от обработваемата земя, изземвайки всички общински и манастирски територии. Селяните са лишени от имущество, нямат средство за препитание, недоволството им е потискано от наемни войски и те се превръщат в безпризорни. При Хенри VIII от три милиона население на страната като просяци са обесени 72 хиляди души, при внучката на Хенри, кралица Елизабет, има изпълнени такива екзекуции на над 90 хиляди души. Развиващият се капитализъм изисква маса от евтини работници и послушни пролетарии, готови да работят по 12 часа на ден. Жестокото обезземляване осигурява в Англия най-бързия път от старото аграрно общество до индустриалната система. Онези, които не следват английския пример – Русия, Австрия, Франция, изостават от британците в икономическото си развитие. Англия се превръща в „работилницата на света“, в основния фабричен и банков център на планетата. Човешкият материал, обработен от Реформацията, по-късно пристигна в Америка и САЩ и доразвива модела на Албиона в глобален план. Прекодирането на Великобритания, раздялата на Хенри VIII както с католицизма, така и с испано-германско-американската империя на Карл V от Хабсбург е изцяло дело на Венеция. Англия променя лицето си, управлявана от олигархичен режим, кръстосан с разбойничество. Британците практикуват морско пиратство под държавна закрила, пресрещат и разграбват кервани от испански кораби, натоварени със сребро и злато от американските колонии. Пиратите получават титли на лордове от кралица Елизабет, която инвестира парите си в грабежи по океанските маршрути⁴.

За Хабсбургите е важно да поддържат добри отношения с Великобритания, и дават за съпруга на крал Хенри испанката Катерина Арагонска. След време кралят пожелава да се разведе заради увлечение по англичанката Ан Болейн, но Хабсбургите и папата се противопоставят, а католицизмът забранява развода. Венецианската партия в английския двор, начело с лорд Томас Кромуел, предлага раздяла с Рим. Консултантът на Хенри VIII – Франческо Зорзи, човек от венецианския род Контарини, доказва, че папата не е трябвало да позволява на Катерина Арагонска да се омъжи за английския крал, че бракът е незаконен и за раздялата не е нужен развод. По това време венецианците вече прехвърлят капитал във Великобритания. Градът на канали и лагуни е станал безполезен: световните търговски пътища и епицентърът на световната политика безвъзвратно са напуснали Средиземно море, те вече са в Атлантика. Сега венецианците се нуждаят от достъп до океаните и от нов остров – по-близо до сърцето на европейските събития. Те носят на Великобритания вековен опит на хитрост, конспирации, финансови и политически манипулации.

През 1583 г. във Венеция все още се води ожесточена борба между стари и млади аристократични родове. Младите смятат, че ролята на стара Венеция е изчерпана, и предлагат план: да унищожат едновременно Папството и Хабсбургите с помощта на Франция, а Германия да бъде разкъсана от протестантите, докато старите единствено искат да имат контрол върху папата. Идеолог на „младите венецианци“ е монахът Паоло Сарпи, с когото първо идва розенкройцеровството, а после и Просвещението. През 1606 г., когато папата съди двама католически прелати във Венеция, Сарпи издава ежедневно памфлети срещу политиката му. Поставяйки държавния глава над папата, Сарпи повдига въпроса за самото съществуване на Църквата.

За интелектуалната агресия и икономическото навлизане във Великобритания „младите венецианци“ не разчитат на кралете, а на протестантски настроената търговска класа. Първият лорд Лестър основава „Венецианската компания“ във Великобритания. Венеция отстъпва на тази компания важни търговски пътища. През 1581 г. под контрола на венецианците, във Великобритания се появява и „Левантийска търговска компания“, която се укрепва в Източното Средиземноморие, получавайки привилегии от османските власти. Двете компании се сливат през 1600 г. в „Източноиндийска компания“ със собствена армия и флот, специални служби и дипломация. Именно тя осигурява на британците експанзия в Индия, поставяйки основата на голямата британска колониална империя. Първият ѝ ръководител е Томас Смит, завършил Университета в Падуа, един от центровете на венецианското влияние⁵.

Венецианската партия в Англия успява да създаде мозъчен тръст и лобистка група, с които Великобритания постепенно се възприема като символ на индустриализма и световен лидер на възникващата капиталистическа система, макар всъщност да е център на лихварството, крепост на търговията с роби, монополист в търговията с опиум. Лондон е представен пред света като територия на борбата за религиозна и политическа свобода. Докато английският крал Чарлз I Стюарт (1625 – 1649) настоява народът да получи своите религиозни вярвания от ръцете на короната и духовенството, според масоните правото да определят убежденията си, принадлежи единствено на самите хора. Англия става първата страна, в която се провежда революция. Стара Англия, основана на християнството и собствените древни традиции, обединила монархията, Църквата, държавата, благородниците и простолюдието, се сблъсква трагично с калвинизма. Калвин е църковен реформатор, дошъл в Женева от Франция, където е известен под името Коен. Калвин обучава революционни оратори,

изпратени в Англия и Шотландия под прикритието на религиозно движение, което първоначално иска стриктно спазване на Шабат (закон за неработните съботи). След екзекуцията на крал Чарлз I през 1649 г. постига приемането на закон за спазването на Шабат. Калвинистката конспирация ражда в Лондон не само проповедници, но и въоръжени банди, наброяващи хиляди бойци. Онези, които контролират събитията зад кулисите, искат гражданска война. Започват завоюването на Шотландия и кампанията срещу Ирландия. Въоръжени банди изнудват двете палати на парламента и двореца точно както по-късно това ще се случи по време на Френската и на болшевишката революция. Всичко това завършва със Славната революция от 1688 г., която формира Англия като парламентарна монархия, с олигархия на големи капиталисти и лордове – собственици на земя. В същото време в Англия в мините работниците носят железни вериги на врата си. В британския флот бойните екипажи са със статут на роби. Бедняците принудително са въдворявани в трудови колонии. Този най-мрачен, най-пещерен капитализъм е обратнопропорционален на проповядваните свобода, равенство и братство от масоните и икуменистите в Лондон и напълно повтаря деспотизма в средновековна Венеция, а дори и варварството в древните градове държави Картаген, Финикия и Вавилон⁶.

Какви са произходът и генът на венецианските знатни семейства, завладели света чрез Великобритания? Когато през 1520 г. английският крал Хенри VIII иска развод с жена си Катерина Арагонска, но папата не му разрешава, придворните му го свързват с йерарха на независимата от папата съборна църква „Свети Марко“ във Венеция – Франческо Зорзи, и с равина Марко Рафаел. Храмът „Свети Марко“ е пазител и банка на венецианските съкровища – крупна европейска банка. През 1533 г. Катерина Арагонска е изгонена от английския двор, крал Хенри VIII прекъсва отношенията с Рим през 1534 г. и започва протестантската Реформация. Конфискуваните от папата земи и сгради са изкупени на безценица от венецианци и геноезци – основно от семейство Палавичини, и от евреи. Кралят предоставя на венецианците търговията, разузнаването, науката. Англия и Испания започват непримирима столетна война, а разузнаването на Лондон се води от Зорзи – венецианския бракоразводен духовник на краля[4]⁷.

В Ранното средновековие венецианският търговско-политически елит се формира от търговски родове в Константинопол, произхождащи от богатия квартал „Фанар“. Фанариотите са от Леванта – Източното Средиземноморие, място на древни вероизповедания от Финикия и Вавилон, езически култове и

традиции, маскирани в модерните християнство и ислям. Формално християнска, католическа, фасадата на Венеция крие традиция, противостояща и алтернативна на християнството. Неслучайно турците завладяват Константинопол с помощта на Генуа и Венеция, за което после им предоставят дипломацията и разузнаването на империята си, както и добива на ценни метали[5]⁸. Венецианската аристокрация е дала 17 папски семейства, включително Борджа и Орсини. В родство с нея са Медичите, Сфорца, Бурбоните на Франция и Парма, Савойският дом, баварските Вителсбах. Произлезли от Венеция са еврейските семейства Морпурго, финансирани Наполеон, Варбургите, финансирани Наполеон и Хитлер, американските Кеботи – Кебото от Ломбардия, както и производителите на „Фиат“ Анели [6]⁹. Венеция организира кръстоносните походи, разграбването на Константинопол, Византия, Крит, Кипър. Оплита Европа в дългове съвместно с Ордена на тамплиерите [7]¹⁰. Финансира Реформацията. После – Контрареформацията. Венецианската фамилия Контарини плаща за създаването на Ордена на йезуитите [8]¹¹. Венецианците подстрекават Филип II срещу холандските протестанти, организирани антииспанското движение пак чрез тях.

Венецианците и сафардските евреи дават началото на северноанлантическата система в Нидерландия и Англия. Първите държавни банки са създадени от венецианци през 1587 г. – Banco di Piazza di Rialto, погълната от Banco del Giro [9]¹². Венецианският дукат е основно разплащателно средство до 1840 г. През 1602 г. е създадена холандската „Остиндийска компания“, която контролира колониалните стоки в Северна Европа. Холандия е сафардски център, мараните са главните акционери и в „Остиндийската компания“, както и във „Вестиндийската компания“ [10]¹³. Те създават плантационното стопанство в Бразилия и експлоатират суровините на Новия свят, влияейки на световния пазар чрез холандските борси. Евреите подкрепят Оранския род, единствения управляващ в Европа род, който не преследва своите еврейски поданици. Преди него само венецианците се славят с липса на противоречия с евреите и заедно с мараните създават общност от над 6000 души от знатни семейства, бежанци от Испания. Банкерска къща номер 1 – „Липман“, е еврейска, най-знатните венециански родове са еврейски.

При появилата се геополитическа уязвимост на Холандия в кризата от XVII век венецианците се насочват към алтернативата Англия, която са подготвяли още от 1520 г., за да я индоктринират.

Кеймбриджкият университет е създаден през 1546 г. от венецианци, за да образова финансовия и аристократичния елит в Англия и да определя идеологическия дневен ред на света. „Тринити

колидж“ е най-могъщият от всички 31 колежа, но и най-богатият в Англия след кралското семейство, Националния тръст и Англиканската църква. Деканът се назначава от короната, и финансовите олигарси, Ротшилдите, и членовете на кралското семейство се обучават само там. Мощната интелектуална подкрепа на венецианците го прави несменяем представител на националните интереси и изразител на общественото мнение. „Кеймбриджкият интерес“ в средата на XVII век е протестантски, но не калвинистки, хуманистичен, но заедно с това роялистки и епископален, формулиран от Уилям Сесил, лорд Бергли, важна централна фигура на английското разузнаване и контраразузнаване.

Тайните служби на Англия са дело на венецианци. Венеция има хилядолетен опит в тайните служби, политическите интриги, организирането на заговори. Според Андрей Фурсов „нито едно европейско правителство не е било въввлечено в мрачния свят на интригите така дълбоко, както правителството на светлейшата република. Всяко посолство и даже всяко чуждестранно семейство са били буквално препълнени с венециански агенти, съобщаващи директно на Съвета на десетте за всички подробности на приходи и разходи, за тайни писма и подслушани разговори. Специално проследяване се осъществява за най-известните куртизанки, някои от тях били на държавна издръжка и съобщавали съдържанието на разговорите от леглото, стига да способстват за шантаж или други цели“ [11]¹⁴. За венецианците работели не само куртизанките, но и представители на всички слоеве на европейците – от аристокрацията до прислугата. Една от придворните на Мария, английската кралица, дъщеря на Хенри VIII и съпруга на Филип II Испански, била доносничка на посланика на Венеция в Лондон – Мишел. Получената от различни източници информация се стичала в Съвета на десетте, ръководещ Венеция, който „предпочитал да изпълнява най-отвратителните свои задължения тайно“. Учреденият през 1310 г. Съвет на десетте можел да осъди на смърт, при това тайно, всеки жител на Венеция и присъдата се изпълнявала също от тайни наемни убийци – „браво“, за които Фенимор Купър е написал романа си „Браво“ [12]¹⁵.

„Апостолите“ е другото влиятелно общество в началото на XIX век в Кеймбридж – организация, чийто идеен вдъхновител е доктор Паоло Сарпи, венецианец. Този идеологически кръг разработва геополитически стратегии и вдъхновява съратниците си за религиозни конфликти в Европа, какъвто е Тридесетгодишната война (1618 – 1648). Английската интелектуална традиция – научна и философска, също произтича от него. Паралелно с нея се създава и

доктрината „Зелената империя“ („Зелената земя“) от ученика на венецианците Джон Дий, според която под контрола на Англия следва да влязат Северна Америка и Северна Евразия. Тази доктрина властва непроменена до днес от времето на кралица Елизабет, а авторът ѝ, освен астролог и математик, е водещият разузнавач на двореца, подписал донесенията си като „Агент 007“ [1]¹⁶.

Изводи

В световните събития нищо не е такова, каквото изглежда, но е описано в историческите хроники като обществена еволюция, въпреки че:

- тамплиерите са унищожени от банкерски съюз и лихвари на Ломбардия, тясно свързани с еврейско-религиозни връзки на банките в Англия и Чехия. ПАРИТЕ ПРАВЯТ ИСТОРИЯТА[13]¹⁷;
- венецианците финансират Четвъртия кръстоносен поход, разрушават и разграбват Константинопол и по-късно финансират Реформацията. ПАРИТЕ ПРАВЯТ ИСТОРИЯТА[14]¹⁸;
- изобретяването на държавен дълг става финансово оръжие на Англия за господство в Европа и света от XVIII век нататък. Финансовата революция започва през 1613 г. със създаването от семейство Барух на „Стандарт Чаритидж банк“ и организирането на „Централна банка на Англия“ през 1694 г. ПАРИТЕ ПРАВЯТ ИСТОРИЯТА[1]¹⁹.

Заклучение

Какво е криптократия? Всъщност организациите и субектите, правещи историята от името на венецианците и сафардските евреи, са английското масонство, финансовата мощ на Сити, буржоазните играчи на световния пазар, аристократичните клубове, държавата Великобритания. В края на XVIII век към тях се присъединяват илюминатите, създадени от йезуитите за борба с масоните. Масоните получават изцяло нова държава – САЩ, и заедно с илюминатите, настанили се в ордена „Череп и кости“ на Университета в Йейл, а също и с други структури, които се чувствали неуютно в Европа, започват да организират чрез нея Новия световен ред, изписан върху новото платежно средство, заместило венецианския дукат – американския долар.

Бележки

¹ **Fursov, A. I.** De Conspiratione/O Zagovore. Sbornik monografii. A. I. Fursov (sost.). 4-e izd. Moskva: Tovarishtestvo nauchnykh izdaniy KMK, 2016, s. 130.

[**Фурсов, А. И.** De Conspiratione/O Заговоре. Сборник монографий. А. И. Фурсов (сост.). 4-е изд. Москва: Товарищество научных изданий КМК, 2016, с. 130.]

² **Ivanov, D.** Etologichni poleta v semiotika na komunikatsiyata pri posvetitelskite obshtestva. Sofia: FNMS, 2017, s. 89.

[**Иванов, Д.** Етологични полета в семиотика на комуникацията при посветителските общества. София: ФНМС, 2017, с. 89.]

³ **Ivanov, D.** Posvetitelski obshtestva i geopolitika. Sofia: ATL, s. 44.

[**Иванов, Д.** Посветителски общества и геополитика. София: АТЛ, с. 44.]

⁴ **ORDEN** NA "VENETSIANSKATA CHERNA ARISTOKRATSIA", <https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwiYuvu54Oj3AhXxSPEDHWzwBJgQFnoECAQQAQ&url=https%3A%2F%2Fbg.greatplainsparanormal.com%2F6338776-order-of-the-venetian-black-aristocracy-alternative-view&usg=AOvVaw2XzmGpHjNsmzxiynZAhFYB>, poseten na 02.03.2022 g.

[**ОРДЕН НА „ВЕНЕЦИАНСКАТА ЧЕРНА АРИСТОКРАЦИЯ“**, <https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwiYuvu54Oj3AhXxSPEDHWzwBJgQFnoECAQQAQ&url=https%3A%2F%2Fbg.greatplainsparanormal.com%2F6338776-order-of-the-venetian-black-aristocracy-alternative-view&usg=AOvVaw2XzmGpHjNsmzxiynZAhFYB>, посетен на 02.03.2022 г.]

⁵ **Dojche Vele.** Svetleyshata darzhava na ribite (Neromantichen pogled kam minaloto na Venetsia). – Vav: *VESTI.BG*, 07.07.2005,

<https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwibM-AtOn3AhVsSfEDHd4AC4sQFnoECAgQAQ&url=https%3A%2F%2Fwww.vesti.bg%2Fnovini%2Fdojche-vele-svetleyshata-dyrzhava-na-ribite-neromantichen-pogled-kym-minaloto-na-venecia-2840698&usg=AOvVaw3XFwBvlttB2wgr7r6kTKm4>, poseten na 18.05.2022 g.

[**Дойче Веле.** Светлейшата държава на рибите (Неромантичен поглед към миналото на Венеция). – Във: *VESTI.BG*, 07.07.2005,

<https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwibM-AtOn3AhVsSfEDHd4AC4sQFnoECAgQAQ&url=https%3A%2F%2Fwww.vesti.bg%2Fnovini%2Fdojche-vele-svetleyshata-dyrzhava-na-ribite-neromantichen-pogled-kym-minaloto-na-venecia-2840698&usg=AOvVaw3XFwBvlttB2wgr7r6kTKm4>, посетен на 18.05.2022 г.]

⁶ **Chukov, B.** Klyuch za razbiraneto na evropeyskata istoria. – V: *Infacto.bg*, br. 8, 19.11.2014,

https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwinm9nA6oH4AhUMQ_EDHdQbCi8QFnoECAkQAQ&url=https%3A%2F%2Finfacto.bg%2Ffla-serenissima%2F&usg=AOvVaw35BTfFHW56ktO8z53ZdSwN, poseten na 14.05.2022 g.

[**Чуков, Б.** Ключ за разбирането на европейската история. – В: *Infacto.bg*, бр. 8, 19.11.2014,

https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwinm9nA6oH4AhUMQ_EDHdQbCi8QFnoECAkQAQ&url=https%3A%2F%2Finfacto.bg%2Ffla-serenissima%2F&usg=AOvVaw35BTfFHW56ktO8z53ZdSwN, посетен на 14.05.2022 г.]

⁷ **Shaaxon, N.** Treasure islands. London: The Bodley head, 2011, pp. 255 – 257.

- ⁸ **Norwich, J. J.** A history of Venice. New York: Alfred Knopf, 1982, p. 182.
- ⁹ **Colly, L.** Britons. Forging the nation, 1707 – 1837. New Haven and London: Yale University press, 1992, p. 62.
- ¹⁰ **Lane, F.** Venice. A maritime republic. Baltimore and London: The Johns Hopkins University press, 1973, p. 5.
- ¹¹ **Chaitkin, A.** Treason in Amerika. Washington: Executive intelligence review 1999, p. 148.
- ¹² **Grets, G.** Istoria evreev s drevneyshih vremen do nastoyashtego vremeni. Moskva: M-OKO, 2002, t. 10, s. 393; t. 10, s. 227 – 228.
[Грец, Г. История евреев с древнейших времен до настоящего времени. Москва: М-ОКО, 2002, т. 10, с. 393; т. 10, с. 227 – 228.]
- ¹³ **Alford, S.** Burghley: William Cecil and the court of Elisabeth I. New Haven and London: Yale University press, 2008, p. 118.
- ¹⁴ **Norvich, Dzh.** Sredizemnoe more. Istoria Sredizemnomoryua. Moskva: AST, 2010, s. 440.
[Норвич, Дж. Средиземное море. История Средиземноморья. Москва: АСТ, 2010, с. 440.]
- ¹⁵ **Erikson, K.** Maria Krovavaya. Moskva: AST, 2002, s. 556.
[Эриксон, К. Мария Кровавая. Москва: АСТ, 2002, с. 556.]
- ¹⁶ **Fursov, A. I.** De Conspiracione/O Zagovore. Sbornik monografij. A. I. Fursov (sost.). 4-e izd. Moskva: Tovarishchestvo nauchnyh izdaniy KMK, 2016, s. 42.
[Фурсов, А. И. De Conspiracione/O Заговоре. Сборник монографий. А. И. Фурсов (сост.). 4-е изд. Москва: Товарищество научных изданий КМК, 2016, с. 42.]
- ¹⁷ **Israel, J. I.** The Dutch republic. Oxford: Clarendon press, 1998, p. 319.
- ¹⁸ **Zombart, V.** Evrei i ikonomika. – V: **Zombart, V.** Sobr. soch. T. II. SPb.: Vladimir Daly, 2005, s. 194, 228.
[Зомбарт, В. Евреи и икономика. – В: **Зомбарт, В.** Собр. соч. Т. II. СПб.: Владимир Даль, 2005, с. 194, 228.]
- ¹⁹ **Fursov, A. I.** De Conspiracione/O Zagovore. Sbornik monografij. A. I. Fursov (sost.). 4-e izd. Moskva: Tovarishchestvo nauchnyh izdaniy KMK, 2016, s. 71.
[Фурсов, А. И. De Conspiracione/O Заговоре. Сборник монографий. А. И. Фурсов (сост.). 4-е изд. Москва: Товарищество научных изданий КМК, 2016, с. 71.]

References/Литература

- Fursov, A. I.** De Conspiracione/O Zagovore. Sbornik monografij. A. I. Fursov (sost.). 4-e izd. Moskva: Tovarishchestvo nauchnyh izdaniy KMK, 2016, s. 71.
[Фурсов, А. И. De Conspiracione/O Заговоре. Сборник монографий. А. И. Фурсов (сост.). 4-е изд. Москва: Товарищество научных изданий КМК, 2016, с. 71.]
- Ivanov, D.** Etologichni poleta v semiotika na komunikatsiyata pri posvetitelskite obshtestva. Sofia: FNMS, 2017.
[Иванов, Д. Етологични полета в семиотика на комуникацията при посветителските общества. София: ФНМС, 2017.]
- Ivanov, D.** Posvetitelski obshtestva i geopolitika. Sofia: ATL, 2018.
[Иванов, Д. Посветителски общества и геополитика. София: АТЛ, 2018.]
- Shaaxon, N.** Treasure islands. London: The Bodley head, 2011.

5. **Norwich**, J. J. A history of Venice. New York: Alfred Knopf, 1982.
6. **Colly**, L. Britons. Forging the nation, 1707 – 1837. New Haven and London: Yale University press, 1992.
7. **Lane**, F. Venice. A maritime republic. Baltimore and London: The Johns Hopkins University press, 1973.
8. **Chaitkin**, A. Treason in Amerika. Washington: Executive intelligence review, 1999.
9. **Grets**, G. Istoria evreev s drevneyshih vremen do nastoyashtego vremeni. T. 10. Moskva: M-OKO, 2002.
[Грец, Г. История евреев с древнейших времен до настоящего времени. Т. 10. Москва: М-ОКО, 2002.]
10. **Alford**, S. Burghley: William Cecil and dhe court of Elisabeth I. New Haven and London: Yale University press, 2008.
11. **Norvich**, Dzh. Sredizemnoe more. Istoria Sredizemnomoryua. Moskva: AST, 2010.
[Норвич, Дж. Средиземное море. История Средиземноморья. Москва: АСТ, 2010.]
12. **Erikson**, K. Maria Krovavaya. Moskva: AST, 2002.
[Эриксон, К. Мария Кровавая. Москва: АСТ, 2002.]
13. **Israel**, J. I. The Dutch republic. Oxford: Clarendon press, 1998.
14. **Zombart**, V. Evrei i ikonomika. – V: **Zombart**, V. Sobr. soch. T. II. SPb.: Vladimir Daly, 2005.
[Зомбарт, В. Евреи и икономика. – В: **Зомбарт**, В. Собр. соч. Т. II. СПб.: Владимир Даль, 2005.]

За автора

Дончо Иванов е преподавател в катедра „Публични комуникации“ в УниБИТ. Журналист и издател по професия, експерт по екология и устойчиво развитие. Има 35 научни публикации и 10 монографии в областта на семиотиката, геополитиката, конспирологията.

За контакт с автора: bnagency@abv.bg

THE MODEL OF THE COLLECTIVE WEST – CRYPTOGRAPHY OF THE BLACK ARISTOCRACY

Doncho Ivanov

University of Library Studies and Information Technologies

Abstract: The model of world governance in the Collective West is cryptocurrency. Andrei Fursov claims that the Anglo-Saxon model of the New European West is based on the Venetian merchants of the 13th century. The so-called Black Aristocracy of London, Venice and Genoa has the ability to create global social and political cataclysms, manageable economic recessions and depressions, which it uses as a preparatory tool for more serious events and a method to conquer whole masses of people around the world.

Keywords: Anglo-Saxon model, City of London, Venetian Party, cryptocracy, black aristocracy.

About the author

Doncho Ivanov, PhD, lecturer at the Department of Public Communications at ULSIT. Journalist and publisher by profession, expert in ecology and sustainable development. He has 35 scientific publications and 10 monographs in the field of semiotics, geopolitics, conspiracy.

To contact the author: bnagency@abv.bg